

3SRRC14702913

AANTEKENEN | PER POST | PER FAX 0513-746740

Advocatenkantoor faber
tav mevrouw mr. K.A. Faber
Burgemeester Falkenaweg 54
8442 LE Heerenveen

Rechtbank Amsterdam
Afdeling Publiekrecht
teams Bestuursrecht

bezoekadres
Parnassusweg 220 (hoofdingang:
toren G, Fred. Roeskestraat)
1076 EC Amsterdam

correspondentieadres
postbus 75850
1070 AW Amsterdam

t (088) 361 14 11
f (088) 361 03 25
www.rechtspraak.nl

datum 9 september 2020
onderdeel Sluitfase (keuzemenu: optie 2)
contactpersoon dhr P. Postma
doorkiesnummer (088) 361 14 11
ons kenmerk zaaknummer AMS 19 / 4195 WAO 322
uw kenmerk 1795
bijlage(n)
faxnummer afdeling (088) 36 10323
onderwerp het beroep van R.A.A. Rietveld

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer AMS 19 / 4195 WAO 322 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Centrale Raad van Beroep, Postbus 16002, 3500 DA Utrecht. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. Het is voor burgers en voor advocaten ook mogelijk om digitaal hoger beroep in te stellen via www.rechtspraak.nl. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening. Kijk op de genoemde internetpagina voor de precieze voorwaarden.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

zaaknummers: AMS 19/4195, AMS 19/4827 en AMS 19/4959

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

R.A.A. Rietveld, te Amsterdam, eiser
(gemachtigde: mr. K.A. Faber),

en

de raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, verweerder
(gemachtigde: A.J. Kniesmeijer).

Partijen worden hierna Rietveld en het Uvw genoemd.

Procesverloop

In de zaak met zaaknummer AMS 19/4195

In het besluit van 6 december 2007 heeft het Uvw aan Rietveld meegedeeld dat er derdenbeslag op zijn WAO-uitkering is gelegd door Gerechtsdeurwaarders Weggemans.

In het besluit van 19 maart 2008 (het bestreden besluit I) heeft het Uvw het bezwaar van Rietveld ongegrond verklaard.

In de zaak met zaaknummer AMS 19/4959

In het besluit van 13 augustus 2009 heeft het Uvw de WAO-uitkering van Rietveld beëindigd per 1 september 2009 in verband met detentie.

In het besluit van 17 september 2009 (het bestreden besluit II) heeft het Uvw het bezwaar van Rietveld ongegrond verklaard.

In de zaak met zaaknummer AMS 19/4827

In het besluit van 1 augustus 2009 (het bestreden besluit III) heeft het Uvw de bezwaren van Rietveld tegen negen verschillende besluiten¹ ongegrond verklaard.

In alle zaken

Rietveld heeft tegen de bestreden besluiten beroep ingesteld.

Het Uvw heeft een verweerschrift ingediend.

¹ Het gaat om besluiten van het Uvw van 23 januari 2008, 3 juni 2008, 13 augustus 2008, 22 juni 2016, 11 juli 2016, 30 juni 2017, 16 maart 2018, 12 april 2018 en 31 augustus 2018.

De zaken zijn gevoegd behandeld op de zitting van 15 juni 2020. Rietveld was aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde en vergezeld door zijn dochter. Het Uvw heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst om partijen in de gelegenheid te stellen te onderzoeken of zij een mediationtraject willen starten. Rietveld heeft in dat kader schriftelijk aangegeven waar de mediation volgens hem over moet gaan. Het Uvw heeft vervolgens in een brief van 8 juli 2020 aan de rechtbank laten weten dat hij op basis van dit standpunt niet open staat voor mediation.

Partijen hebben vervolgens niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn aangegeven alsnog op zitting te willen worden gehoord. De rechtbank heeft daarom het onderzoek gesloten.

Overwegingen

Waar gaan deze zaken over?

1. Rietveld ontvangt sinds 18 januari 1994 een uitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO). In de periode 2007 tot en met 2018 heeft het Uvw diverse beslissingen genomen waardoor Rietveld tijdelijk geen of minder uitkering heeft ontvangen. Dit had onder andere te maken met beslaglegging en met schorsing van de uitkering, omdat het adres van Rietveld volgens het Uvw niet bekend was.
2. Rietveld stelt zich op het standpunt dat hij zich nooit tegen deze beslissingen heeft kunnen verweren, omdat hij deze nooit heeft ontvangen. De besluiten zijn op verkeerde adressen terechtgekomen. Rietveld stelt dat hij hierdoor schade heeft geleden.
3. In deze procedure zal de rechtbank allereerst de vraag beantwoorden of de beroepen van Rietveld tegen de bestreden besluiten I en II ontvankelijk zijn. Daarnaast moet de rechtbank beoordelen of het Uvw in het bestreden besluit III terecht het bezwaar van Rietveld tegen negen besluiten niet-ontvankelijk heeft verklaard.
4. Ten aanzien van de bestreden besluiten I en II geldt dat de rechtbank pas aan een inhoudelijk oordeel over deze besluiten toe komt, als de beroepen van Rietveld ontvankelijk zijn. Ten aanzien van het bestreden besluit III komt de rechtbank niet aan een inhoudelijke beoordeling van deze besluiten toe. Het Uvw heeft in dit besluit diverse bezwaren niet-ontvankelijk verklaard. Als de rechtbank tot het oordeel komt dat het Uvw de bezwaren ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard, worden de zaak terugverwezen naar het Uvw. Het Uvw moet dan eerst een inhoudelijke beslissing nemen op de bezwaren.
5. Op de zitting is ook het beroep met zaaknummer AMS 19/4960 behandeld. Rietveld heeft dit beroep op de zitting ingetrokken.

Het beroep tegen bestreden besluit II (zaaknummer AMS 19/4959): griffierecht niet betaald

6. De rechtbank stelt vast dat Rietveld voor het beroep met zaaknummer AMS 19/4959 geen griffierecht heeft betaald. Iemand die beroep instelt, moet op grond van artikel 8:41,

eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) griffierecht betalen. De griffier stelt op grond van artikel 8:41, vierde en vijfde lid, van de Awb een termijn waarbinnen het griffierecht moet worden betaald. Als het griffierecht niet of niet tijdig wordt betaald, verklaart de rechtbank op grond van artikel 8:41, zesde lid, van de Awb het beroep niet-ontvankelijk. Dat is alleen anders als het niet tijdig betalen van het griffierecht verontschuldigbaar is.

7. De griffier heeft Rietveld op 26 september 2019 een nota gestuurd en daarbij een betaaltermijn van vier weken gesteld. Op 25 oktober 2019 is met de aangetekende post een betalingsherinnering gestuurd en opnieuw een termijn van vier weken gesteld om het griffierecht te betalen. Dat betekent dat het griffierecht uiterlijk 22 november 2019 door de rechtbank moest zijn ontvangen. Rietveld heeft het griffierecht niet betaald.

8. Desgevraagd heeft Rietveld op de zitting geen redenen gegeven voor dit verzuim. De rechtbank zal het beroep gericht tegen het bestreden besluit II (zaaknummer AMS 19/4959) daarom niet-ontvankelijk verklaren.

De beroepen tegen de bestreden besluiten I en III (zaaknummer AMS 19/4195 en AMS 19/4827)

Moet het Uvw meer stukken overleggen?

9. Rietveld wil dat het Uvw meer stukken overlegt. Hij vindt dat het Uvw zijn volledige dossier moet overleggen, waaronder de uitkeringsspecificaties vanaf 2003. Rietveld wil op deze manier goed inzicht krijgen in zijn dossier.

10. Op grond van artikel 8:42, eerste lid, van de Awb is het Uvw verplicht de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toe te sturen. De rechtbank moet in de hier voorliggende zaken oordelen over de ontvankelijkheid van twee beroepen en diverse bezwaren. Rietveld heeft daarbij in bezwaar en in zijn beroepschrift de omvang van het geding begrensd tot de periode 2007 tot en met 2018. Het Uvw heeft stukken overgelegd die betrekking hebben op deze periode en die relevant zijn voor het oordeel over de ontvankelijkheid. De rechtbank ziet geen aanleiding voor het oordeel dat dit niet alle op de zaak betrekking hebbende stukken zijn. Rietveld heeft dit ook niet geconcretiseerd. Voor zover Rietveld stelt dat alle uitkeringsspecificaties vanaf 2003 moeten worden overgelegd, overweegt de rechtbank dat deze niet van belang zijn voor de rechtbank voor het oordeel over de ontvankelijkheid. Dit betekent dat het Uvw naar het oordeel van de rechtbank geen aanvullende stukken hoeft te overleggen.

Beoordeling van de ontvankelijkheid

11. De rechtbank zal nu beoordelen of Rietveld ontvankelijk is in zijn beroep voor zover dit is gericht tegen het bestreden besluit I (zaaknummer AMS 19/4195) en of het Uvw de diverse bezwaren van Rietveld in het bestreden besluit III (zaaknummer AMS 19/4827) terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.

12. Op grond van artikel 6:7 van de Awb bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift zes weken. Deze termijn begint op grond van artikel 6:8, eerste lid, van de Awb te lopen op de dag na de dag waarop het besluit op de voorgeschreven wijze bekend is gemaakt. Bekendmaking van een besluit kan op grond van artikel 3:41, eerste lid,

van de Awb geschieden door het besluit aan de belanghebbende per post toe te sturen. Als de ontvangst van het besluit wordt ontkend, moet het bestuursorgaan aannemelijk maken dat het besluit per post is verzonden naar het juiste adres. Als de belanghebbende een gemachtigde heeft (zoals bijvoorbeeld een advocaat) dan moet het besluit aan de gemachtigde worden toegestuurd.²

13. Als een besluit op de juiste wijze bekend is gemaakt en het bezwaar- of beroepschrift na afloop van de termijn wordt ingediend, wordt de indiener in beginsel niet-ontvankelijk verklaard. Op grond van artikel 6:11 van de Awb is dit alleen anders, als de indiener van het bezwaar- of beroepschrift redelijkerwijs niet kan worden verweten dat hij het bezwaar- of beroepschrift buiten de termijn heeft ingediend.

Ontvankelijkheid van het beroep tegen bestreden besluit I (zaaknummer AMS 19/4195)

14. Het beroep met zaaknummer AMS 19/4195 richt zich tegen de beslissing op bezwaar van 19 maart 2008. Deze beslissing is naar de toenmalige advocaat van Rietveld – mr. J.S. Visser te Stadskanaal - gestuurd. Rietveld stelt dat deze beslissing nooit is ontvangen en dat het onvoldoende is om een beslissing alleen naar de advocaat te sturen en niet aan Rietveld zelf.

15. Naar het oordeel van de rechtbank heeft het Uvw voldoende aannemelijk gemaakt dat de beslissing van 19 maart 2008 op de voorgeschreven wijze bekend is gemaakt. De beslissing is geadresseerd aan de toenmalige advocaat van Rietveld. Uit de stukken blijkt dat deze advocaat op 18 maart 2008 – één dag voor de beslissing werd genomen – op de hoorzitting aanwezig is geweest. De toenmalige advocaat van Rietveld heeft nadien nooit contact opgenomen met het Uvw. Als hij de beslissing nooit zou hebben ontvangen, had dit wel voor de hand gelegen. Onder deze omstandigheden gaat de rechtbank ervan uit dat het besluit aan de toenmalige advocaat van Rietveld is verzonden. Zoals hiervoor in rechtsoverweging 12 is overwogen, is het voldoende dat een beslissing aan de advocaat wordt toegezonden. Het Uvw hoeft de beslissing niet ook aan Rietveld zelf toe te sturen. Dit betekent dat de beslissing van 19 maart 2008 op de voorgeschreven wijze bekend is gemaakt. De beroepstermijn is op dat moment gaan lopen.

16. Rietveld heeft niet binnen de wettelijke termijn beroep ingesteld tegen deze beslissing. Hij heeft geen reden gegeven voor dit verzuim. De rechtbank zal Rietveld daarom niet-ontvankelijk verklaren in zijn beroep tegen bestreden besluit I.

Het beroep tegen bestreden besluit III (zaaknummer AMS 19/4827)

17. De rechtbank dient vervolgens te beoordelen of het Uvw in het bestreden besluit III een negental bezwaren van Rietveld terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard. De rechtbank zal deze bezwaren hierna afzonderlijk bespreken.

Het besluit van 23 januari 2008

18. Het besluit van 23 januari 2008 is verzonden naar een adres in Indonesië. Het Uvw erkent dat dit niet juist is. De toenmalige advocaat van Rietveld heeft namelijk op 17 januari

² Dit volgt uit artikel 6:17 van de Awb. Zie ook de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep (de Raad) van 18 september 2014, ECLI:NL:CRVB:2014:3072.

2008 aan het Uvw meegedeeld dat Rietveld sinds 7 januari 2008 in Nederland in detentie zat. De rechtbank stelt echter vast dat de toenmalige advocaat van Rietveld in twee brieven naar het besluit van 23 januari 2008 verwijst, namelijk op 25 en 26 februari 2008. In zijn brief van 26 februari 2008 schrijft de advocaat aan het Uvw dat hij tot de conclusie is gekomen dat de beslissing van 23 januari 2008 juist is en dat tegen deze beslissing geen bezwaarschrift zal worden ingediend.

19. Hieruit volgt dat de toenmalige advocaat van Rietveld uiterlijk op 25 februari 2008 van het besluit van 23 januari 2008 op de hoogte is geraakt. De rechtbank gaat er daarom vanuit dat de wettelijke bezwaartermijn in ieder geval op 25 februari 2008 is gaan lopen. Het bezwaarschrift van Rietveld is gedateerd op 11 januari 2019. Hij heeft dus niet binnen de wettelijke termijn bezwaar gemaakt. Rietveld heeft geen reden gegeven voor dit verzuim. De rechtbank is daarom van oordeel dat het Uvw het bezwaar van Rietveld tegen het besluit van 23 januari 2008 terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.

Het besluit van 3 juni 2008

20. In het besluit van 3 juni 2008 heeft het Uvw de WAO-uitkering van Rietveld per 1 juni 2008 geschorst, omdat de woon- en verblijfplaats van Rietveld niet bekend waren bij het Uvw. Het Uvw heeft Rietveld in dit besluit tevens verzocht een formulier in te vullen:

21. Rietveld heeft met een aan het Uvw gerichte brief van 4 juli 2008 gereageerd op dit besluit. Hij geeft in deze brief aan dat hij het formulier niet kan invullen, omdat het formulier niet bij de brief van 3 juni 2008 zat. Dit betekent dat Rietveld het besluit van 3 juni 2008 heeft ontvangen. Gelet daarop is het aannemelijk dat het Uvw dit besluit op 3 juni 2008 op de voorgeschreven wijze bekend heeft gemaakt en dat de wettelijke bewaartermijn toen is gaan lopen. Rietveld heeft niet binnen deze termijn bezwaar gemaakt, aangezien zijn bezwaarschrift dateert van 11 januari 2019. Rietveld heeft geen reden gegeven voor dit verzuim. De rechtbank is daarom van oordeel dat het Uvw het bezwaar van Rietveld tegen het besluit van 3 juni 2008 terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.

Het besluit van 13 augustus 2009

22. Rietveld heeft op 11 januari 2019 ook bezwaar gemaakt tegen het besluit van 13 augustus 2009. Namens Rietveld is echter eerder bezwaar gemaakt tegen dit besluit. Op dit bezwaar is op 17 september 2009 door het Uvw al een beslissing genomen.

23. Het Uvw heeft in het bestreden besluit III het bezwaar van Rietveld van 11 januari 2019 tegen het besluit van 13 augustus 2009 niet-ontvankelijk verklaard wegens overschrijding van de wettelijke bezwaartermijn. Het Uvw heeft hiermee twee keer een beslissing op bezwaar genomen. Het is echter niet mogelijk dat twee keer een beslissing op bezwaar wordt genomen.³ De rechtbank zal daarom het bestreden besluit III vernietigen, voor zover daarin het bezwaar tegen het besluit van 13 augustus 2009 niet-ontvankelijk is verklaard.

Het besluit van 22 juni 2016

24. Het besluit van 22 juni 2016 bevat een waarschuwing. Als Rietveld binnen twee jaar

³ Zie bijvoorbeeld het arrest van de Hoge Raad van 20 januari 2012, ECLI:NL:HR:2012:BT1516.

opnieuw zijn informatieplicht zou schenden, zou het Uvw een boete opleggen. Deze termijn is inmiddels verstreken en er is geen boete opgelegd. Volgens het Uvw ontbreekt om deze reden procesbelang. Dit is een van de redenen waarom het Uvw het bezwaar tegen dit besluit niet-ontvankelijk heeft verklaard.

25. De rechtbank is van oordeel dat het Uvw het bezwaar van Rietveld tegen het besluit van 22 juni 2016 terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard om deze reden. Uit vaste rechtspraak⁴ volgt dat pas sprake is van voldoende procesbelang als het resultaat dat de indiener van een bezwaarschrift met het maken van bezwaar nastreeft, daadwerkelijk kan worden bereikt en het realiseren van dat resultaat voor de indiener feitelijk betekenis kan hebben. Aangezien het besluit van 22 juni 2016 alleen een waarschuwing inhoudt, die na twee jaar zijn betekenis verliest en deze twee jaar al voordat Rietveld bezwaar maakte waren verstreken, is geen sprake van voldoende procesbelang.

Het besluit van 11 juli 2016

26. In het besluit van 11 juli 2016 is de uitkering van Rietveld geschorst per 1 juli 2016, omdat bij het Uvw geen postadres van Rietveld bekend is en het recht op uitkering daardoor niet kan worden vastgesteld. Dit besluit is verstuurd naar een adres in Indonesië. Rietveld heeft op 29 juli 2016 een brief naar het Uvw gestuurd, waarin hij heeft aangegeven dat hij over de maand juli geen uitkering heeft ontvangen. In deze brief heeft Rietveld een postadres in Castricum opgenomen. Het Uvw heeft vervolgens op 10 augustus 2016 het besluit van 11 juli 2016 naar dit adres in Castricum toegestuurd. Rietveld heeft hier vervolgens op 17 augustus 2016 op gereageerd. De rechtbank is van oordeel dat hiermee voldoende aannemelijk is dat Rietveld het besluit van 11 juli 2016 heeft ontvangen.

27. Rietveld heeft pas op 11 januari 2019 bezwaar gemaakt tegen dit besluit. Dit is te laat. Rietveld heeft geen reden gegeven voor dit verzuim. De rechtbank is daarom van oordeel dat het Uvw het bezwaar tegen het besluit van 11 juli 2016 terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.

Het besluit van 30 juni 2017

28. In het besluit van 30 juni 2017 is aan Rietveld meegedeeld dat hij recht heeft op een nabetaling van zijn WAO-uitkering over de periode 1 juli 2016 tot en met 30 juni 2017. Het gaat om een bedrag van € 19.566,64. Het besluit van 30 juni 2017 is verstuurd naar een adres op de Pieter Calandlaan in Amsterdam. Uit een vonnis van deze rechtbank van 2 januari 2018 volgt dat Rietveld deze woning van 13 januari 2017 tot 2 januari 2018 heeft gehuurd. De rechtbank gaat er daarom vanuit dat het besluit van 30 juni 2017 juist is geadresseerd.

29. Op 10 juli 2017 is in het kader van deze nabetaling aan Rietveld een machtigingsformulier gestuurd, wederom naar het adres op de Pieter Calandlaan. In de begeleidende brief is melding gemaakt van het besluit van 30 juni 2017. Rietveld heeft deze machtiging ingevuld retour gestuurd naar het Uvw.

30. Onder deze omstandigheden kan Rietveld niet volstaan met de enkele ontkenning van ontvangst van het besluit van 30 juni 2017. De rechtbank gaat er daarom van uit dat het besluit van 30 juni 2017 op de voorgeschreven wijze bekend is gemaakt. Rietveld heeft

⁴ Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Raad van 17 augustus 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:2830.

hiertegen op 11 januari 2019 bezwaar gemaakt. Dit is te laat. Rietveld heeft geen reden gegeven voor dit verzuim. Het Uvw heeft het bezwaar tegen het besluit van 30 juni 2017 dan ook terecht niet-ontvankelijk verklaard.

De besluiten van 16 maart 2018 en 12 april 2018

31. In het besluit van 16 maart 2018 is aan Rietveld meegedeeld dat door Gerechtsdeurwaarders Jongejan & Wisseborn beslag is gelegd op zijn uitkering en welk bedrag door Jongejan & Wisseborn als beslagvrije voet wordt gehanteerd. In het besluit van 12 april 2018 is aan Rietveld meegedeeld dat ook beslag is gelegd door de gemeente Amsterdam. Het Uvw geeft aan dat zij zullen blijven uitbetalen aan Jongejan & Wisseborn en dat dezelfde beslagvrije voet zal worden gehanteerd. Rietveld ontkent de ontvangst van deze besluiten.

32. Op 25 april 2018 heeft een advocaat namens Rietveld een brief gestuurd aan het Uvw. In deze brief spreekt de advocaat over het door Stichting Woonzorg gelegde beslag op de uitkering van Rietveld. De advocaat verzoekt het Uvw een hogere beslagvrije voet te hanteren. Volgens het Uvw volgt uit deze brief dat Rietveld de besluiten van 16 maart 2018 en 12 april 2018 heeft ontvangen.

33. De rechtbank volgt het Uvw hierin niet en is van oordeel dat het Uvw de verzending van de besluiten van 16 maart 2018 en 12 april 2018 niet aannemelijk heeft gemaakt. De advocaat spreekt in zijn brief over Stichting Woonzorg, terwijl deze stichting in de besluiten niet wordt genoemd. Het is dus mogelijk dat de advocaat via een andere instantie – bijvoorbeeld via het deurwaarderskantoor – informatie heeft gekregen over de beslaglegging. Uit de brief van 25 april 2018 volgt dus niet dat Rietveld de besluiten ontvangen heeft. De gemachtigde van het Uvw heeft op de zitting desgevraagd aangegeven dat het Uvw geen verzendadministratie kan overleggen. Dit betekent dat onvoldoende aannemelijk is gemaakt dat het Uvw de besluiten van 16 maart 2018 en 12 april 2018 op de voorgeschreven wijze bekend heeft gemaakt. De bezwaartermijn is dan ook niet gaan lopen en het Uvw had het bezwaar van Rietveld tegen deze besluiten ontvankelijk moeten verklaren.

Het besluit van 31 augustus 2018

34. In het besluit van 31 augustus 2018 is aan Rietveld meegedeeld dat er ook door VDSH incasso & gerechtsdeurwaarders beslag is gelegd op zijn uitkering. Het Uvw geeft in dit besluit aan te blijven betalen aan Jongejan & Wisseborn en dat dezelfde beslagvrije voet zal worden gehanteerd. Rietveld stelt dit besluit niet te hebben ontvangen.

35. Zoals hiervoor overwogen, heeft de gemachtigde van het Uvw op de zitting aangegeven geen verzendadministratie te kunnen overleggen. In dit geval zijn er ook geen contra-indicaties waaruit volgt dat Rietveld het besluit heeft ontvangen. Dit betekent dat het Uvw de verzending van het besluit van 31 augustus 2018 niet aannemelijk heeft gemaakt en dat de bezwaartermijn niet is gaan lopen. Het Uvw had het bezwaar van Rietveld tegen het besluit van 31 augustus 2018 dan ook ontvankelijk moeten verklaren.

Tussenconclusie

36. De rechtbank zal het bestreden besluit III vernietigen voor zover daarin de bezwaren tegen de besluiten van 13 augustus 2009, 16 maart 2018, 12 april 2018 en 31 augustus 2018

niet-ontvankelijk zijn verklaard. Voor wat betreft de besluiten van 16 maart 2018, 12 april 2018 en 31 augustus 2018 zal de rechtbank het Uvw opdragen een nieuwe beslissing op het bezwaar te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Beroep niet-tijdig beslissen

37. Voor zover Rietveld beroep heeft willen instellen wegens niet tijdig beslissen zoals bedoeld in artikel 6:2, onder b, van de Awb, is dit beroep niet-ontvankelijk. Er is niet voldaan aan de eisen die hieraan worden gesteld in artikel 6:12, tweede lid, onder b, van de Awb.

Verzoek om schadevergoeding

38. Voor zover Rietveld heeft verzocht om schadevergoeding, wijst de rechtbank dit verzoek af. Er is in dit beroep namelijk niet komen vast te staan dat sprake is van een onrechtmatig besluit, zoals bedoeld in artikel 8:88, eerste lid, onder a, van de Awb als gevolg waarvan Rietveld schade heeft geleden. De rechtbank is weliswaar van oordeel dat het Uvw het bezwaar tegen vier besluiten ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard, maar er is in deze procedure niet komen vast te staan dat de besluiten waartegen deze bezwaren zich richten onrechtmatig zijn. Rietveld heeft ook niet gesteld dat hij schade heeft geleden doordat deze bezwaren ten onrechte niet-ontvankelijk zijn verklaard.

Verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening

39. Gelet op het oordeel over het verzoek om schadevergoeding in rechtsoverweging 38 van deze uitspraak ziet de rechtbank ook geen aanleiding om op grond van artikel 8:72, vijfde lid, van de Awb een voorlopige voorziening te treffen in de vorm van een voorschot op eventuele schadevergoeding. In aanvulling op het voorgaande geldt dat Rietveld in het geheel niet heeft onderbouwd dat zijn bezwaren tegen de besluiten van 13 augustus 2009, 16 maart 2018, 12 april 2018 en 31 augustus 2018 kans van slagen hebben. Ook heeft Rietveld niet geconcretiseerd welke schade hij door deze specifieke besluitvorming heeft geleden. De rechtbank zal daarom het verzoek om een voorlopige voorziening in de vorm van een voorschot op eventuele schadevergoeding ter hoogte van € 50.000,- afwijzen.

Verzoek om getuigen te horen

40. Tot slot ziet de rechtbank geen aanleiding om de door Rietveld voorgedragen getuigen te horen. De rechtbank acht zich voldoende voorgelicht om te oordelen over de ontvankelijkheid van de beroepen en bezwaren waar het in deze procedure om gaat. Rietveld heeft ook niet voldoende onderbouwd hoe de verklaringen van de getuigen kunnen bijdragen aan het oordeel van de rechtbank over de ontvankelijkheid.

Conclusie

41. De rechtbank zal de beroepen tegen de bestreden besluiten I (AMS 19/4195) en II (AMS 19/4959) niet-ontvankelijk verklaren.

42. Het Uvw heeft de bezwaren tegen de besluiten van 13 augustus 2009, 16 maart 2018, 12 april 2018 en 31 augustus 2018 ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard. Het beroep tegen het bestreden besluit III (zaaknummer AMS 19/4827) is daarom gegrond. De rechtbank zal

het bestreden besluit III in zoverre vernietigen. Voor wat betreft de besluiten van 16 maart 2018, 12 april 2018 en 31 augustus 2018 zal de rechtbank het Uvw opdragen een nieuwe beslissing op het bezwaar te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

43. De overige verzoeken van Rietveld worden afgewezen en het beroep niet tijdig beslissen zal de rechtbank niet-ontvankelijk verklaren.

44. Omdat het beroep tegen bestreden besluit III gegrond is, bepaalt de rechtbank dat het Uvw aan Rietveld het door hem in deze zaak betaalde griffierecht vergoedt. De rechtbank veroordeelt het Uvw daarnaast in de door Rietveld gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.050,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 525,- en een wegingsfactor 1).

Beslissing

In alle zaken

De rechtbank:

- verklaart de beroepen tegen de bestreden besluiten I en II (zaaknummers AMS 19/4195 en 19/4959) niet-ontvankelijk;
- verklaart het beroep tegen het bestreden besluit III (zaaknummer AMS 19/4827) gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit III voor zover daarin de bezwaren tegen de besluiten van 13 augustus 2009, 16 maart 2018, 12 april 2018 en 31 augustus 2018 niet-ontvankelijk zijn verklaard;
- draagt het Uvw op binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op de bezwaren tegen de besluiten van 16 maart 2018, 12 april 2018 en 31 augustus 2018 met inachtneming van deze uitspraak;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af;
- wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep niet-tijdig beslist niet-ontvankelijk;
- draagt het Uvw op het betaalde griffierecht van € 47,- aan Rietveld te vergoeden;
- veroordeelt Uvw in de proceskosten van Rietveld tot een bedrag van € 1.050,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.W. Vriethoff, rechter, in aanwezigheid van mr. A.R. Vlierhuis, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op

griffier

rechter

09 SEP 2020

Afschrift verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep.

Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

beslissing

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

zaaknummers: AMS 19/4195, AMS 19/4827 en AMS 19/4959

proces-verbaal van de mondelinge beslissing tot schorsing ter zitting van 15 juni 2020 in de zaak tussen

R.A.A. Rietveld, te Amsterdam, eiser
(gemachtigde: mr. K.A. Faber),

en

de raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, verweerder
(gemachtigde: A.J. Kniesmeijer).

Zitting hebben:

mr. J.W. Vriethoff, rechter,
mr. A.R. Vlierhuis, griffier.

Eiser was aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde en vergezeld door zijn dochter.
Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Beslissing

De rechtbank:

- schorst het onderzoek ter zitting.

Overwegingen

Op de zitting zijn de zaken met zaaknummers AMS 19/4195, AMS 19/4827, AMS 19/4959 en AMS 19/4960 gevoegd behandeld. Eiser heeft op de zitting het beroep met zaaknummer AMS 19/4960 ingetrokken.

In de zaak met zaaknummers AMS 19/4195, AMS 19/4827 en AMS 19/4959 heeft de rechtbank het onderzoek geschorst, zodat partijen kunnen onderzoeken of zij een mediationtraject willen starten.

Eiser krijgt in dit kader de gelegenheid om schriftelijk aan te geven wat het onderwerp van mediation volgens hem moet zijn. De rechtbank stelt hiervoor een termijn van twee weken (dus tot uiterlijk 29 juni 2020).

Na ontvangst van de reactie van eiser, krijgt verweerder de gelegenheid om hier binnen twee weken op te reageren. De rechtbank verzoekt verweerder om in zijn reactie aan te geven of er een mediationtraject zal worden opgestart.

De rechtbank zal vervolgens bezien hoe de zaak zal worden voortgezet.

Waarvan proces-verbaal,

griffier

rechter

24 JUNI 2020

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam